

بررسی اختلالات حسی - حرکتی مادران سزارینی بدنبال بی حسی موضعی

ریمانه ایوان بقا - جمیله ملکوتی (دانشکده پرستاری و مامایی تبریز)

مقدمه: بی حسی موضعی اولین بار در سال ۱۸۹۸ توسط اکوست بیر با تزریق ماده بی حسی کننده موضعی بدخل فضای زیر عنکبوتیه انجام شد. عمل جراحی سزارین امروزه بر خلاف سالیان قبل بجای بیهوشی عمومی با بی حسی موضعی انجام می شود. این روش هر چند عوارض عدیده بیهوشی عمومی را کاهش داده ولی عوارض خاص خود را حین عمل و پس از آن بدنبال دارد. لذا این مطالعه توصیفی بدین منظور انجام گرفت.

مواد و روش کار: این مطالعه توصیفی بمنظور بررسی اختلالات حسی - حرکتی مادران سزارینی بدنبال بی حسی موضعی انجام گرفت. تعداد نمونه ۱۰۰ نفر از مادران زایمان کرده بروش سزارین با بی حسی موضعی بودند که به روش نمونه گیری آسان انتخاب شدند. ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه ای مشتمل بر دو قسمت: بخش اول شامل مشخصات فردی - اجتماعی و بخش دوم حاوی ۲۶ گزینه مربوط به بیانیه های مربوط به اختلالات حسی - حرکتی مادران پس از سزارین بدنبال بی حسی موضعی بود. برای آنالیز داده ها از نرم افزار SPSS استفاده گردید.

نتایج: یافته های پژوهش نشان داد که اغلب مادران بین ۲۵-۳۰ سال، دارای تحصیلات ابتدایی، خانه دار، شهرنشین، حاملگی ۲-۳، بدون سابقه سقط، با سابقه سزارین، و دارای عمل سزارین بصورت اورژانسی بودند. اغلب مادران پس از سزارین بدنبال بی حسی موضعی بیقراری، سرگیجه، برادیکاردی، بی حرکتی ز باها، سردرد، گردن درد و درد پشت داشتند آنها بسختی می توانستند پس از ۲۴ ساعت بدون کمک راه بروند.

نتیجه گیری: همانگونه که در مطالعات اشاره شده است، افت فشارخون، بیقراری، سرگیجه، برادیکاردی، بی حرکتی در باها، سردرد، گردن درد و درد پشت از عوارض بی حسی موضعی بوده تر این مطالعه نیز این اختلالات توسط مددجویان گزارش شدند. این مادران در امر مراقبت از خود و نوزادشان مشکل داشته و احساس نیاز شدید به داشتن مراقب بدانشی جهت کمک به رفع این مشکلات داشتند. لذا پیشنهاد می شود که ماماها و سایر مراقبین بهداشتی برای بهبود شیوه زندگی و سلامت مادران سزارینی، آنها را در امر خود مراقبتی یاری نموده و آنها را با عوارض ناشی از بی حسی موضعی آشنا نموده تا تعامل بین مددجو و مراقبین بهداشتی بهتر صورت گیرد.

کلیدواژه ها: بی حسی موضعی، اختلالات حسی حرکتی، سزارین - ماماها